

Oscar tänker alltid komma tillbaka till ön

— Kanske bor jag här om tio år, men trogen inte om 20. Fast jag kommer nog alltid tillbaka hit.

Faktingarna kommer från Oscar Brookes, marstrandsbo, tonåring och rockbandsmedlem. På väg mot vuxenlivet, med ena benet sträckt mot fastlandet.

— Klart, det finns ju fördelar med att bo i stan också, närheten till allt, säger han diplomatiskt. Vi har lämnat reploken i Ytterbyskolan och nått ön. Vart vi än går hälsar alla på Oscar, "Howards grabb". Han hejar lugnt tillbaka, allvarligt men utan att vara blyg.

Oscar Brookes är mellan-

Just nu är det musiken som gäller för Oscar Brookes. Under våren har han stannat kvar i skolan på fastlandet för att öva med "Helikoptern kräks". Det har varit Stones och Clapton för hela slanten. Att han kommit hem senare har inte gjort något. — Det är ju bara att ta en senare buss, säger han. Oscar Brookes, 14 år, är uppväxt på Marstrand och han trivs. Ett bättre ställe kan han inte tänka sig — vacker natur, frisk luft och få bilar.

barn. Han har en syster på 16 år och en syster på tre, och tycker att det är OK. Pappan är konstnär och jobbar hemma och gör jobb och jobbar hemma i Göteborg. Självt vill han bli jurist. — Då får man träffa folk, säger han och tillägger därefter lite generat. — Det är skoj att kunna hjälpa till när saker och ting inte går rätt till. Men musiken?

— Jag har inte tänkt arbeta med musik. Oftast beror sådant på en slump, om man har tur. Det är säkrast att skaffa sig en utbildning att ha i bakfickan, säger han. Vad han än väljer lär han flytta från Marstrand. — Men det gör inget. Man vill väl se sig omkring, sammanfattar Oscar Brookes.

Inget högstadium
På Marstrand finns det drygt 200 barn i åldrarna 0-16 år. Då räknas även Koön till Marstrand. Det finns dagis, fritids och låg- och mellanstadie på önarna, men högstadiet ligger på fastlandet.

Det förhållandet ger en bra bild. Det finns mycket att göra för de yngsta på Marstrand medan det är sämre ställt för ungdomarna. Eller som en tonårsmamma uttrycker det: — Jag vet inte om det är man själv som har mest ont av att det inte finns någonting för ungdomarna att göra på ön, men jag har aldrig hört dem beklaga sig.

Ska Båtellet säljas?
Det handlar om vinterhalvåret. Då finns det inte ens en korvkiosk som har öppet på ön. Jo, ett undantag, Båtellet, som har öppet någon dag i veckan och då fungerar som fritidsgård. På sommaren är det vandrarhem. Den stora fästningen på ön har de senaste åren gällt Båtellet. På ena sidan står öborna, på den andra Kungälvskommun. Trots de bofastas protester skall stället säljas. Ägaren, Kungälvskommun, kommer

att kräva att köparen driver Båtellet ungefär som tidigare, något som marstrandsborna har svårt att tro.

Dra in till stan
Ju mindre att göra på ön — ju oftare åker ungdomarna in till stan. Inte för att föräldrarna är särskilt oroade för att deras tonåringar skall börja med missbruk — men risken finns ju. De flesta misstänker nog att barnen testat öl, vin och kanske hasch under något besök — och kanske att en del utnyttjar anonymiteten i stan och resor ut alldeles. Men till att missbruka? — Nej, det tror jag inte att någon gör. Barnen och ungdomarna gör. Ovanligt harmoniska och lyckliga här, säger marstrandsbo och sommarpolisen Björn Blixter. Resten av året är han polis i Göteborg och pendlar. Något som en stor del av Marstrandsbofastas gör.

Valt att bo här
De som bor på Marstrand har vanligtvis bättre ställt. Men det är inte en egenskap som automatiskt gör ungar harmoniska. Nej, anledningen till att en stor del av öns barn och vuxna anser att de är ovanligt lyckliga, är en annan. De som bor på Marstrand bor där därför att de vill bo just där — även om de får satsa mycket tid och pengar på sitt boende. Så är det. Sammanhållningen är god och alla känner alla — med all vad det för med sig. En god

Det är det här som lockar på fastlandet — gruppen "Helikoptern kräks". Från vänster Oscar Brookes, Jonas Svensson, Chris Ång och Anders Edlund.

kontroll till exempel, som får de flesta ungdomarna att hålla sig i skinet även under de hektiska sommarmånaderna. Men även en kontroll som gör att en del tvingas hålla uppe en mask, när det är problem hemma. För vad skall grannen säga? En besökarens ytliga iakttagelse av sammanhållningen är fin. Att se vuxna pratat intresserat och förtroligt med barn, som kanske inte ens är deras egna. På vilken ort är det en vanlig syn? LENA BERGLUND

Tennis men inte fotboll

Det här finns att göra för barn och ungdomar på Marstrand: Marstrands Segelsällskap — seglarskola och tävling. Marstrands Innebandyklubb — träning och tävling. Båtellet — biljard, pingis, bastu, utomhuspool, TV, disco, m.m. Marstrands Tennisklubb — träning och tävling. Enbart utomhusbana. Marstrands Fotbollsklubb — är vilande på grund av för dåligt medlemsunderlag. Intresset för att spela fotboll är för lågt. Hem och skolföreningen i Marstrand har efter en undersökning ordnat kurser för barnen i låg- och mellanstadie under terminerna. Bland annat matlagning, pyssel, akvarellmålning och systöjd.

Folket träffas på festningen

I kväll blir det stor baluns på fästningen. 600 regattagäster skall samsas på borggården och njuta av mat och dryck. Gästerna består av funktionsnärer, seglare och andra som är inblandade i regattan. — Alla får vara med. Det kan

vara allt från kungen till vanligt folk, säger en av arrangörerna. Fast det är knappast bli en överraskning om PG Gyllenhammar med följe dyker upp. Det är andra året i rad som Carlstens fästning blir nöjesmetropol i det här sammanhanget. Förra året ordnades en bal. Fästningen håller på att utvecklas till en "festning". Kommentardanten, Eivie Svanberg, tycker nämligen att stället passar ut-

märkt för fester och ordnar tillställningar hela året. Fästningspel, konserter, teater och privata fester avlöser varandra. I bästa turistortsstil tjänar öns ungdomar en extra slant genom att uppträda i olika dräkter. Susanne Alfvengren och Kurt Olsson med damorkester kommer till fästningen i slutet av juli. Några andra inplanerade arrangemang är Lasse-Maja-pjäsen och tre fästningsspel.

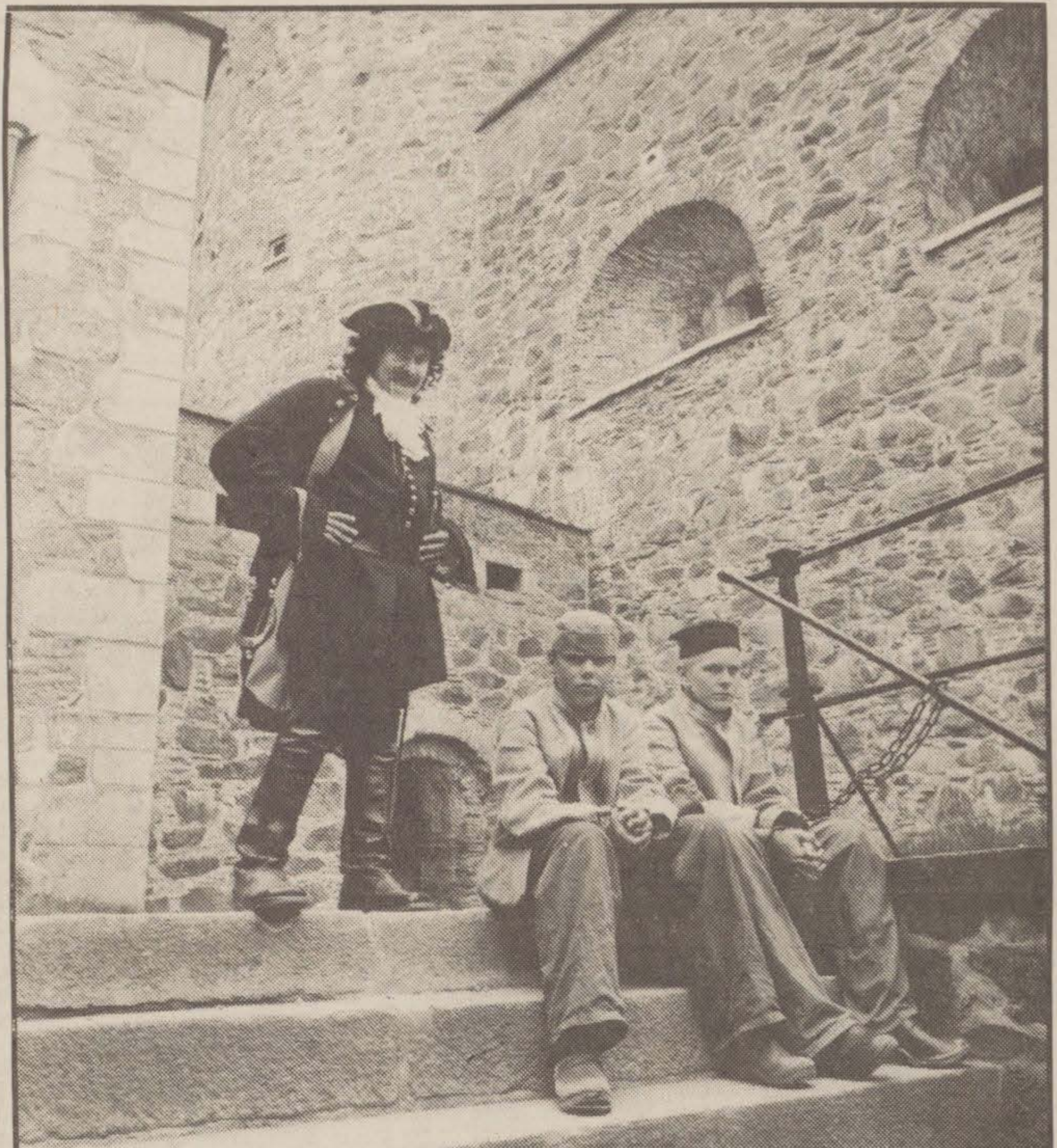

Bild: JOHAN WINGBORG
Kommandanten på Carlstens fästning, Eivie Svanberg, ser gärna att hans anställda har tidstypisk utrustning.

...innan de seglar ut

Marstrand (G-A-P): Idag sker den stora anställningen till Marstrand. Det är dags för årets regatta. I år med över 160 båtar anmälda. — Den största propagandarrangemang för segling i Sverige, konstaterar Evastina Centerwall, tävlingsansvarig på arrangerande GKSS. Till årets regatta, som avgörs under fyra dagar mot tidigare fem, har mest stora båtar anmälts. Bland de anmälda båtarna gick det på fredagen inte att finna ERAM, som kronprins Harald från Norge så många gånger

startat med. Däremot kommer P-G Gyllenhammar som vanligt i drakeklassen, tillsammans med Granberg och Sjöström. I samma klass startar också bröderna Kolni. Första start är klockan 12.35 med de fem anmälda båtarna i den största klassen. Därefter sker starterna var femte minut fram till kl 13.15 då sista klassen ger sig iväg — sniporna. I maxi-klassen kommer Kleopatra med en ren tjejobesättning till start. Det är Anette Sjö, Lotta Björck, Pippi Palmqvist och Eva-Lotta de Zeuw, alla i åldern 25-27 år. — Vi ligger 10:a i maxi-cupen och siktar på att behålla den positionen. Konkurrensen är mycket hårdare i år, säger Annet-

te Sjö, GKSS. Vi har härdsatsat under vintern och byggt om båten. De fyra tjejerna började segla tillsammans förra året. — Härdränningen har givit resultat. Vi har roligt ihop och det är verkligen skoj att vi funnit varandra, säger Annette. Efer regattan, väntar SM, också det i Marstrand. — Det mesta av semestern går åt till segling, liksom stor del av fritiden under övriga delen av året, avslutar Anette, just som semestrade fotbollsproffs Glenn Strömberg går förbi tillsammans med ett gäng kompisar. Nu kommer de — kändisarna som vi efterlyste i gårdagens G-P — det är ju regattadags. INGEMAR ARCHENHOLTZ

Vad gör du på fritiden?

Charles Souter, 14 år, Marstrand: Jag badar och seglar ibland. Så rider jag och jobbar en del i en matbutik. Annars går tiden åt till att läsa läxor och vara med kompisar. Här är fint att bo, det är nära till havet och naturen. Vill bo här så länge jag kan.	Jenny Sörensson, 16 år, Marstrand: Jag badar och seglar ibland. Så rider jag och jobbar en del i en matbutik. Annars går tiden åt till att läsa läxor och vara med kompisar. Här är fint att bo, det är nära till havet och naturen. Vill bo här så länge jag kan.	Cecilia Rosman, 12 år, Marstrand: Jag rider och badar. Och så dansar jag jazzbalett och gör allt möjligt. Det finns hyfsat med saker att göra här. Fast bussarna borde gå lite oftare. Det bästa är baden och att det ofta är fint väder. Annars umgås jag mest med kompisar och jag vill bo här så länge jag kan.	Lasse Andersson, 10 år, Marstrand: Jag seglar, spelar golf och tennis och så ishockey på vintrarna. Här finns ganska mycket att göra och jag trivs. Det bästa är att här inte finns så mycket avgaser. Något som är dåligt vet jag inte. Sen är det bra att det är så mycket bad och att det är nära till naturen.	Niklas Rosman, 15 år, Marstrand: Jag seglar mest och spelar innebandy och fotboll. Sedan träffar jag kompisar och åker vattenskidor. Jag vill gärna bo kvar här. Det bästa är havet. Fast jag tycker att bussarna borde gå lite oftare till Kungälv och Göteborg. På sommaren badar jag mycket. Här är fint att bo.

Modevisning för starka hjärtan

Mannekängshowerna på Marstrand i hörtan, det sa konferencieren på mannekängshowen. Precis som julfirande, ärtsoppa på torsdagar och sånt alltså. Och i torsdags var det en sådan show. Ett dussintal Marstrandbutiker visade upp sina kläder för ett smockfullt Societetshus. Det började häftigt. En förmynd 1700-talsfigur laddade sin musköt och sköt ett skott rakt genom taket. Om det hade varit på riktigt vill säga. Det small i allafall överraskande högt, trots att konferencieren varit känsliga personer i publiken för just det, speciellt hjärtsjuka skulle hålla för öronen. Tja, det var inte så farligt. Hjärtklappning Men det blev värre. Skottet var signalen som sätte igång de första mannekängerna. Dem hade ingen varnat någon för. De visade baddräktsskottet, och när de kom in på scenen hördes bordsgrannens hjärta hamra vid. Det var sådana där baddräkter där designern klippt bort tyget som satt där lår och höft börjar, uppträffar sett. Sen kom det i några typer som hade halmhattar. Det fick de väl förtjänta applåder för. Salongen var fullsatt med modepigga människor som drack gratis kaffe och åt gratis bulle. Det ingick i entréavgiften. Och entréavgiften betalades skaran för att se om de nu på kvällen skulle känna igen kläderna sedan tidigare på bogen då de — kläderna — låg i butikernas hyllor. Några ville väl bara för säkerhets skull också på detta sätt kontrollera att de var "rätt" klädda. Unika plastsäckar Sedan tog kläderna slut. Då kom ett gäng manne- och kvinnekånger in med svarta Folk omkring oss På grunt vatten En svensk snedsegelare upptäckte härordagen ett för alla andra sedan mycket länge välsänt grund i sundet mellan Marstrand och Koön. Besättningen, hon och han, försökte förgäves få sin farkost flott. Besättningen från ett flyttetyg, uppenbarligen registrerat i vårt nordvästra grannland, kom dock till undsättning. Efter en rad intrikata manövrer och under ivrig påhejande av passagerarna från den fullsatta färjan lyckades den grannlandsfärlige norrmannen att bistå sin nödställda svenske olycksbroder. Efter fredagens artikel i G-P om ständning av Marstrand kan de utvändiga konstatera att det råder delade meningar om just ständning. — Det är sommargästerna som drar hit skräpet, och det är våra skolbarn som städar upp, säger en upprörd marstrandsbo som vill vara anonym. — Barnen städar om varje år och för det får de pengar till skolor, säger han. Fredagens artikel handlade om att några sommargäster samlats för att städa ön. you really want me to show my leg?" eller något liknande frågor hon häper, d v s "Vill du verkligen att jag ska visa mitt ben? (leg)". Expedienten står på svara berättelserna i sidorna och svara berättelsen "Yes!". Hon har ännu inte upptäckt sitt mistag. Amerikanskan tror inte det är sant, det hon heter. Men hon kallar ändå snabbt upp kjolen och visar sina ben.

På grunt vatten
En svensk snedsegelare upptäckte härordagen ett för alla andra sedan mycket länge välsänt grund i sundet mellan Marstrand och Koön. Besättningen, hon och han, försökte förgäves få sin farkost flott. Besättningen från ett flyttetyg, uppenbarligen registrerat i vårt nordvästra grannland, kom dock till undsättning. Efter en rad intrikata manövrer och under ivrig påhejande av passagerarna från den fullsatta färjan lyckades den grannlandsfärlige norrmannen att bistå sin nödställda svenske olycksbroder.

Marstrand har ofta kallats Sveriges seglarhuvudstad. Men långtifrån alla som kommer hit gör det i egen båt. Familjen Ingemarsson kom med Styrso från Göteborg och tillbringa några få timmar på ön. I ryggsäckarna hade de mat som de anträttade på stormök — korv och kaffe. Vi kommer tillbaka och utforskar fästningens grundläggare, säger Göran, Anders, Håkan och Rose-Mari Ingemarsson.

"Visa benet, tack"
Språkförvecklingar kan vara roliga ibland, speciellt om historien som föds ur dem är sanna. Som denna från en boutique på Marstrand: En amerikansk dam i 40-årsåldern ska betala sin varor med betalkort. Den ordentliga expeditionen ber kunden visa legitimation, leg. Hon gör det på engelska: "Can you show me your leg, please", säger hon artigt. Amerikanskan stelnar till: "Do you really want me to show my leg?" eller något liknande frågor hon häper, d v s "Vill du verkligen att jag ska visa mitt ben? (leg)". Expedienten står på svara berättelserna i sidorna och svara berättelsen "Yes!". Hon har ännu inte upptäckt sitt mistag. Amerikanskan tror inte det är sant, det hon heter. Men hon kallar ändå snabbt upp kjolen och visar sina ben.